

ปัญหาการบังคับใช้ตามพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ.2511¹

จักรดนัย สงสำเภา²

ไฟฟ้า คือ สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานที่เป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งยวดสำหรับการดำรงชีพของประชาชน เฉกเช่นเดียวกับ การประปา หรือ โทรคมนาคม ไม่เพียงแต่ผู้ใช้ไฟฟ้าในระดับเล็ก เช่น ภาคครัวเรือนแล้ว แต่ยังรวมไปถึงผู้ใช้ไฟฟ้าขนาดใหญ่ในภาคอุตสาหกรรม เช่นกัน พลังงานไฟฟ้าจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาประเทศ และเศรษฐกิจ ซึ่งในประเทศที่มีการผลิตไฟฟ้าได้อย่างเพียงพอ และมีความมั่นคงในด้านพลังงาน ย่อมส่งผลให้เกิดการรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจ โดยประเทศไทยนั้นมีหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการผลิต จัดให้ได้มา จัดส่ง หรือจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า เพื่อรองรับและตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างพอเพียง และกว้างขวาง ทั้งในระดับจุลภาค และระดับมหภาค โดยหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการกิจดังกล่าว และต้องดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น คือ หน่วยงานของรัฐ ชื่อว่า “การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย”

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เรียกโดยย่อว่า “กฟผ.” นั้นเป็นนิติบุคคล ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 ซึ่งเดิม เกิดรวมหน่วยงาน การลิกไนท์ (กลน.) การไฟฟ้าอันฮิ (กฟย.) และการไฟฟ้าตะวันออกเฉียงเหนือ (กฟ.อน.) โดยมีหน้าที่ซึ่งถือได้ว่าเป็นวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งองค์กรนี้ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ในการผลิต จัดหาให้ได้มา จัดส่งหรือจำหน่ายซึ่งพลังงานไฟฟ้าให้แก่ การไฟฟ้านครหลวง (กฟน.) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) หรือการไฟฟ้าอื่นตามกฎหมายว่าด้วยนั้น และผู้ใช้ไฟฟ้าตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา เช่น คู่ค้าที่ซื้อขายไฟโดยตรง และในประเทศใกล้เคียง เช่น สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) และ ประเทศมาเลเซีย เป็นต้น

ในปัจจุบันประเทศไทยมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก ถึงแม้จะมีปัญหาเรื่องโรคระบาดโควิด-19 ที่ทำให้เศรษฐกิจสะดุดไปบางส่วน แต่ด้วยนโยบาย ของภาครัฐที่ขอความร่วมมือ หน่วยงานเอกชน และหน่วยงานของรัฐ ไม่ให้เข้าออฟฟิศ และทำงานที่บ้าน หรือ work from home แทนที่ การเข้าทำงานในออฟฟิศ จึงเป็นเหตุให้ปริมาณการใช้ไฟฟ้าในภาคครัวเรือนเพิ่มสูงขึ้น และทำให้คาดการณ์ ปริมาณการใช้ไฟฟ้าได้อย่างยากยิ่ง ผิดแผกไปจากการใช้ไฟฟ้าในสถานการณ์ปกติ จึงเป็นเหตุให้ กฟผ. จะต้องหาจัดหากำลังการผลิตไฟฟ้าเพิ่มเติมเพื่อไว้เป็นกำลังไฟฟ้าสำรองของประเทศ สำหรับกรณีไฟฟ้าในระบบไม่เพียงพอต่อการใช้งาน

¹บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระ เรื่อง ปัญหาการบังคับใช้ตามพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ.2511 โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ รองศาสตราจารย์ ดร. มัลลิกา พินิจจันทร์ และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์ ดร. ปภาศรี บัวสุวรรณ และ รองศาสตราจารย์ กำธร กำประเสริฐ

²นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติจังหวัดสุโขทัย) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

โดยการผลิตไฟฟ้าในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2564 มีกำลังผลิตทั้งประเทศทั้งสิ้น ประมาณ 46,000 เมกะวัตต์ โดยเชื้อเพลิงในการผลิตหลักนั้นคือ ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน (ลิกไนต์) และพลังงานหมุนเวียน ซึ่งเป็นพลังงานทางเลือกใหม่ที่จัดว่าเป็นพลังงานสะอาด เช่น พลังงานจากลม พลังงานจากแสงอาทิตย์ โดยหน่วยงานที่มีหน้าที่กำหนดสัดส่วนในการใช้เชื้อเพลิงชนิดใดนั้นเกิดจากแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย พ.ศ. 2561-2580 (PDP2018) ซึ่งเป็นแผนหลักในการจัดหาพลังงานไฟฟ้าของประเทศไทยให้เพียงพอกับความต้องการ ซึ่งทำให้เกิดการแข่งขันด้านการผลิตไฟฟ้า เพื่อช่วยให้เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตไฟฟ้าพัฒนาภาพรวมของประเทศ และให้สะท้อนต้นทุนที่แท้จริงในผลิต ทั้งนี้ กฟผ. มีสัดส่วนในการผลิตอยู่ที่ประมาณ 34% ของทั้งระบบและเอกชนมีกำลังผลิตอยู่ที่ประมาณ 53% และรับซื้อจากต่างประเทศอยู่ที่ประมาณ 13% เมื่อพิจารณาจากปริมาณการผลิตไฟฟ้าของ กฟผ. แล้วจะเห็นได้ว่า กฟผ. มีข้อจำกัดการผลิตไฟฟ้าอย่างผูกขาด แต่มีการแข่งขันกันผลิตไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้ใช้ไฟฟ้าในราคาที่ถูกลงที่สุด

เมื่อมีแหล่งผลิตไฟฟ้าเยอะมากขึ้น จึงทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มจำนวน เสาส่งไฟฟ้าแรงสูงมากขึ้นไปด้วยเช่นกัน เพื่อให้การจัดส่งกระแสไฟฟ้าจากแหล่งผลิต ไปยังผู้ต้องการใช้ไฟฟ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการจัดส่งกระแสไฟฟ้าเป็นภารกิจสำคัญของหน่วยงาน กฟผ. แต่ด้วยการก่อสร้างเสาส่งไฟฟ้า นั้น กฟผ. ไม่ได้ใช้อำนาจในการเวนคืนตามพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 ทั้งที่กฎหมายให้อำนาจไว้แต่เป็นการใช้อำนาจทางปกครอง ในการประกาศแนวเขตเดินสายไฟฟ้าจากแหล่งผลิตไฟฟ้า ถึงสถานีไฟฟ้าแรงสูง เพื่อจำหน่ายกระแสไฟฟ้าให้กับ กฟผ. และปักเสาส่งไฟฟ้าแรงสูงและพาดสายไฟฟ้า ลงบนที่ดิน ซึ่งเป็นอสังหาริมทรัพย์ของเอกชน ทั้งนี้หากมีสิ่งปลูกสร้างใด ๆ หรือต้นไม้ที่มีอยู่ก่อนในแนวเขตเดินสายไฟฟ้าที่ กฟผ. ได้ประกาศไว้ กฟผ. จะดำเนินการรื้อถอน และจ่ายค่าทดแทนสำหรับค่าเสียหาย เพื่อการนั้น โดยในบริเวณเขตเดินสายไฟฟ้าจะจำกัดสิทธิบางประการ ซึ่งเป็นเหตุให้เจ้าของที่ดินไม่สามารถใช้สอยที่ดินได้อย่างเต็มที่ดังเดิม ทั้งนี้กรรมสิทธิ์ยังคงเป็นของเจ้าของเช่นเดิม แต่สิทธิในการใช้สอยในที่ดินบางประการถูก กฟผ. จำกัดไว้ภายใต้หลักเกณฑ์ที่ กฟผ. กำหนดขึ้นเพื่อความปลอดภัยในการส่งจ่ายกระแสไฟฟ้าได้อย่างต่อเนื่อง และตอบสนองความต้องการของประชาชน

การจำกัดสิทธิที่ผู้เขียนได้กล่าวไปข้างต้นนั้น กระทำไปเพื่อให้ กฟผ. สามารถใช้ประโยชน์ในการก่อสร้าง และบำรุงรักษาระบบโครงข่ายไฟฟ้า และป้องกันดูแลไม่ให้ มีสิ่งใดมาทำอันตรายแก่ระบบไฟฟ้า แต่การจำกัดสิทธิเช่นว่านั้น พระราชบัญญัติการ-ไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 ไม่ได้กำหนดให้ กฟผ. จะต้องนำข้อจำกัดสิทธิในที่ดินไปจดทะเบียนเพื่อเปลี่ยนแปลงข้อมูลในเอกสารสิทธิของผู้ที่ถูกเขตเดิน สายไฟฟ้าแรงสูง หรือมีเสาส่งไฟฟ้าแรงสูงแต่อย่างใด ส่งผลให้โฉนดที่ดินไม่มีการจดทะเบียนแปลงทางทะเบียนกับสำนักงานที่ดิน อีกทั้งการจ่ายค่าทดแทนสำหรับอสังหาริมทรัพย์ เช่น ค่าใช้ที่ดิน หรือ ค่าใช้จ่ายอื่นใดสำหรับการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ในแนวเขตเดินสายไฟฟ้าที่ กฟผ. ประกาศขึ้นนั้น สำหรับการก่อสร้างเสาส่งไฟฟ้าแรงสูง และพาดสายผ่านที่ดินนั้น เป็นการจ่ายเพียงครั้งเดียว และจ่ายให้กับเจ้าของที่ดินที่ถือครองกรรมสิทธิ์ในขณะที่ทำการประกาศเขตเดินสายไฟฟ้า

ด้วยปัญหาที่กล่าวไปข้างนั้นเป็นเหตุให้ผู้ที่ไม่เข้ามารถอบครองภายหลังไม่ทราบ ถึงการจำกัดสิทธิ ตามข้อกำหนดของ กฟผ. จนเป็นเหตุให้ผู้กระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 เป็นจำนวนมากในพื้นที่เศรษฐกิจของประเทศไทย เช่น พื้นที่ที่หน่วยงานของผู้เขียน รับผิดชอบอยู่นั้นอยู่ในเขตท้องที่ภาคเหนือ โดยจะมีสิ่งปลูกสร้าง หรือต้นไม้ รุกล้ำเข้ามาในเขตเดิน สายไฟฟ้าเป็นจำนวนมากในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และนครสวรรค์ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเกิดจากความ ไม่รู้ในข้อกำหนดของ กฟผ.

เมื่อมีการฝ่าฝืนข้อกำหนด หรือข้อกำหนดของ กฟผ. เป็นจำนวนมากย่อมส่งผลให้จะต้องมีการ บังคับใช้อำนาจตาม พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 มากขึ้นด้วยเช่นกัน และ ทำให้ผู้เขียนได้ทราบถึงปัญหาของการบังคับใช้พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 กล่าวคือ

1. ปัญหาการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง หรือต้นไม้ ที่ไม่ได้รับอนุญาต ตามมาตรา 32 แห่ง พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511

พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 มาตรา 32 บัญญัติว่า ในเขตเดิน สายไฟฟ้า ห้ามมิให้ผู้ใดสร้างโรงเรือน หรือสิ่งอื่น ปลูกต้นไม้หรือพืชผล เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ จาก กฟผ. การอนุญาตนั้นให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่ กฟผ. กำหนด

โรงเรือนหรือสิ่งอื่นที่สร้างขึ้นหรือทำขึ้น ต้นไม้ หรือพืชผลที่ปลูกขึ้น โดยไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข หรือไม่ได้รับอนุญาตจาก กฟผ. ให้ กฟผ. มีอำนาจรื้อถอน ทำลาย หรือตัดฟันตามควรแก่กรณีโดยไม่ต้อง จ่ายค่าทดแทน

เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติข้างต้นจะเห็นได้ว่า พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 ได้กำหนดอำนาจให้ กฟผ. ในการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง หรือต้นไม้ ที่ไม่ได้รับอนุญาตในเขต เดินสายไฟฟ้า โดยมีได้กำหนดมาตรการ หรือวิธีการอื่นก่อนที่จะดำเนินการรื้อถอน เช่น การทำเป็นคำสั่ง ทางปกครองให้เจ้าของที่ดินรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง จึงทำให้เกิดช่องทางที่ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ดุลพินิจ อย่างไม่เป็นไปตามหลักความสมควรแก่เหตุ และหลักความเหมาะสม และหลักความจำเป็น ซึ่งอาจจะ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเอกชนมากเกินไป และจะส่งผลให้เกิดการใช้ดุลพินิจที่ผิดพลาด ไม่ต้อง ตามวัตถุประสงค์ที่กฎหมายกำหนด จากบทบัญญัตินี้ดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงปัญหาเรื่องการใช้ดุลพินิจของ เจ้าของเจ้าพนักงานของรัฐ ซึ่งอาศัยอำนาจตามกฎหมายในการใช้อำนาจ และดำเนินกิจการ

2. ปัญหาการเข้าตัดฟันต้นไม้ที่อยู่ใกล้ระบบไฟฟ้า ตามมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้า ฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511

พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 มาตรา 33 บัญญัติว่า เพื่อ ประโยชน์แห่งความปลอดภัยให้ กฟผ. มีอำนาจทำลาย หรือตัดฟัน ตัดต้น กิ่ง หรือรากของต้นไม้ ที่อยู่ใกล้ ระบบไฟฟ้า แต่ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองต้นไม้ทราบล่วงหน้าภายในเวลาอันสมควร

ในกรณีที่ต้นไม้มีอยู่ก่อนการก่อสร้าง ระบบไฟฟ้า ให้ กฟผ. จ่ายค่าทดแทนให้แก่เจ้าของ หรือผู้ครอบครองต้นไม้เท่าที่เสียหายเพราะการกระทำนั้น

เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติข้างต้นตามพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิต แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 ได้กำหนดอำนาจให้เจ้าหน้าที่เข้าตัดฟันต้นไม้ กิ่ง หรือรากของต้นไม้ ซึ่งเข้ามาใกล้สายไฟฟ้าแรงสูงได้ ซึ่งคำว่าใกล้นั้นเป็นเรื่องจะต้องวินิจฉัยตีความว่าใกล้ขนาดไหน และเมื่อกฎหมายมิได้กำหนดวิธีการควบคุม การใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ จึงส่งผลให้เกิดช่องทางให้เจ้าหน้าที่ใช้อำนาจโดยอาศัยดุลพินิจที่อาจจะขัดต่อ หลักความสมควรแก่เหตุ และทำให้เอกชนได้รับความเสียหายมากเกินความจำเป็น อีกทั้งการรื้อถอนตัดฟัน ต้นไม้ที่มีกฎหมายระบุให้จ่ายค่าทดแทนเพื่อการนั้น หากต้นไม้ มีขึ้นภายหลังการประกาศเขตเดิน สายไฟฟ้า ซึ่งส่งผลกระทบให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน และเกิดความเสียหายมากเกินไปกว่าความเป็นจริง และก่อให้เกิดปัญหาในขณะเจ้าหน้าที่ของรัฐในการใช้อำนาจเข้าดำเนินการด้วยเช่นกัน เนื่องจาก มีความไม่ชัดเจนเพียงพอจนสามารถใช้มาตรการตามข้อกำหนดได้อย่างถูกต้อง และนำไปสู่เหตุแห่งการฟ้องร้องเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เข้าใช้อำนาจตามกฎหมาย จากบทบัญญัติดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นถึงปัญหาเรื่อง การใช้ดุลพินิจของเจ้าของเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งอาศัยอำนาจตามกฎหมายในการใช้อำนาจ และดำเนินการ กิจการ

3. ปัญหาการกำหนดค่าปรับตามมาตรา 56 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511

พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 มาตรา 56 บัญญัติว่า ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา 32 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัตินี้ดังกล่าวตามพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511 ได้กำหนดโทษทางอาญา หากมีการฝ่าฝืนตามมาตรา 32 วรรคหนึ่ง ซึ่งปรับเป็นจำนวนเงินไม่เกินห้า ร้อยบาท ทั้งนี้บทบัญญัตินี้ได้บัญญัติเป็นระยะเวลามากกว่า 50 ปี ทำให้โทษปรับของผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา 32 มีจำนวนไม่สูงมาก และไม่ได้คำนึงถึงเงินเพื่อ อีกทั้งในปัจจุบันมีผู้ฝ่าฝืนเป็นจำนวนมาก และมีหลายราย ที่ยอมเสียค่าปรับแต่ไม่ดำเนินการใด ๆ และเพิกเฉยจนทำให้เจ้าหน้าที่ กฟผ. ต้องอาศัยอำนาจทางศาลในการ สั่งให้รื้อถอน หรือกระทำการใด ๆ เพื่อแก้ไข ไม่ให้ฝ่าฝืนต่อข้อกำหนด ซึ่งจะเห็นได้ว่าด้วยโทษปรับที่ จำนวนไม่สูงย่อมส่งผลให้ไม่เกิดการป้องปรามการกระทำผิด และมีประชาชนพยายามจะฝ่าฝืนกฎหมายเป็น จำนวนมาก โดยไม่เกรงกลัวต่อโทษปรับ และส่งผลให้เกิดปัญหา และกระทบต่อการบำรุงรักษาสายส่ง ไฟฟ้าแรงสูงของเจ้าหน้าที่เป็นอย่างมาก จากบทบัญญัตินี้ดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นถึงปัญหาเรื่องการจำนวน ค่าปรับที่ต่ำมากนั้นย่อมไม่ส่งผลให้เกิดการป้องปรามการกระทำผิด

จากการศึกษาปัญหาการบังคับใช้ตามพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ.2511 ผู้ศึกษาขอเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาดังต่อไปนี้ คือ

1. ปัญหาการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง หรือ ต้นไม้ ที่อยู่ในเขตเดินสายไฟฟ้า ตามมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511

กฎหมายเดิม มาตรา 32 ของเดิมบัญญัติไว้ว่า “ในเขตเดินสายไฟฟ้า ห้ามมิให้ผู้ใดสร้างโรงเรือนหรือสิ่งอื่นปลูกต้นไม้หรือพืชผล เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก กฟผ. การอนุญาตนั้นให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่ กฟผ. กำหนด

โรงเรือนหรือสิ่งอื่นที่สร้างขึ้นหรือทำขึ้น ต้นไม้หรือพืชผลที่ปลูกขึ้น โดยไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือ ไม่ได้รับอนุญาตจาก กฟผ. ให้ กฟผ. มีอำนาจรื้อถอน ทำลาย หรือตัดฟัน ตามควรแก่กรณีโดยไม่ต้องจ่ายค่าทดแทน”

ข้อเสนอแนะให้แก้ไขใหม่เป็น มาตรา 32 “ในเขตเดินสายไฟฟ้า ห้ามมิให้ผู้ใดสร้างโรงเรือนหรือสิ่งอื่นปลูกต้นไม้หรือพืชผล เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก กฟผ. การอนุญาตนั้นให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่ กฟผ. กำหนด

โรงเรือนหรือสิ่งอื่นที่สร้างขึ้นหรือทำขึ้น ต้นไม้หรือพืชผลที่ปลูกขึ้น โดยไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือ ไม่ได้รับอนุญาตจาก กฟผ. ให้เจ้าหน้าที่ กฟผ. มีอำนาจดำเนินการ ดังนี้

(1) มีคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ทรงสิทธิในโรงเรือนหรือสิ่งอื่นที่สร้างขึ้นหรือ ทำขึ้น ต้นไม้หรือพืชผลที่ปลูกขึ้นรื้อถอนออกไปจากเขตเดินสายไฟฟ้า ภายในระยะเวลาสามสิบวัน

(2) หากเป็นกรณีเร่งด่วนซึ่งอาจจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ระบบไฟฟ้า ให้ กฟผ. มีอำนาจเข้ารื้อถอนได้ทันที โดยใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่พฤติการณ์”

2. ปัญหาการเข้าตัดไฟต้นไม้ ที่อยู่ใกล้ระบบไฟฟ้าตามมาตรา 33 แห่ง พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511

กฎหมายเดิม มาตรา 33 บัญญัติไว้ว่า “เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยให้ กฟผ. มีอำนาจทำลายหรือตัดฟัน ตัดต้น กิ่ง หรือรากของต้นไม้ ที่อยู่ใกล้ระบบไฟฟ้า แต่ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองต้นไม้ทราบล่วงหน้าภายในเวลาอันสมควร

ในกรณีที่ต้นไม้มีอยู่ก่อนการสร้างระบบไฟฟ้า ให้ กฟผ. จ่ายค่าทดแทนให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองต้นไม้เท่าที่ต้องเสียหายเพราะการกระทำนั้น”

ข้อเสนอแนะให้แก้ไขใหม่เป็น มาตรา 33 เป็น “เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยให้ กฟผ. มีอำนาจทำลายหรือตัดฟัน ตัดต้น กิ่ง หรือรากของต้นไม้ ที่อาจจะเป็นอันตรายต่อระบบไฟฟ้า โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) หากเป็นกิ่งไม้ หรือรากไม้ที่คาดว่าจะเป็อันตรายต่อระบบไฟฟ้าให้ กฟผ. ตัดฟันได้เท่าที่จำเป็น

(2) หากมีความจำเป็นที่จะต้องตัดลำต้น ของต้นไม้ที่อยู่นอกแนวเขตเดินสายไฟฟ้าเพื่อ ป้องกันอันตรายอันอาจเกิดแก่ระบบไฟฟ้า กฟผ. จะต้องจ่ายค่าทดแทนเพื่อการนั้น โดยนำมาตรา 30 มา ใช้โดยอนุโลม

(3) หากเป็นกรณีเร่งด่วนซึ่งอาจจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ระบบไฟฟ้า ให้ กฟผ. มีอำนาจเข้าตัดฟัน ได้ทันที โดยใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่พฤติการณ์ ทั้งนี้หากมีความเสียหายเกิดขึ้นให้พิจารณาจ่ายค่า ทดแทนไปตามความเหมาะสม

การดำเนินการตาม (1) และ (2) จะต้องแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองต้นไม้ทราบ ล่วงหน้าภายในเวลาอันสมควร

3. ปัญหาการกำหนดค่าปรับตามมาตรา 56 แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511

กฎหมายเดิม มาตรา 56 บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อย บาท”

ขอเสนอแนะให้แก้ไขใหม่เป็น มาตรา 56 เป็น ว่า “ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งให้รื้อถอนตามมาตรา 32 โดย ที่ไม่ได้อยู่ในระหว่างการอุทธรณ์คำสั่งให้มีโทษปรับรายวันวันละสองพันบาท”

เอกสารอ้างอิง

กมลชัย รัตนสกววงศ์. **กฎหมายปกครอง**. กรุงเทพมหานคร: กองทุนสวัสดิการ กองวิชาการ สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ, 2542.

_____. **หลักกฎหมายปกครองเยอรมัน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศูนย์ยุโรปศึกษาแห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2544.

ชาญชัย แสวงศักดิ์. **คำอธิบายกฎหมายปกครอง**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2545.

บรรเจิด สิงคะเนติ. **หลักพื้นฐานเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพ และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2522.

บรรศักดิ์ อุวรรณโณ. **กฎหมายมหาชน เล่ม 3: ที่มาและนิติวิธี**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2554.

มานิตย์ จุมปา. **คำอธิบายกฎหมายปกครอง เล่ม 1 ว่าด้วยหลักทั่วไป**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554.

_____. **คำอธิบายกฎหมายปกครอง เล่ม 3 ว่าด้วยการกระทำทางปกครอง และ การควบคุมการกระทำ ทางปกครอง ตอนที่ 1**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554.

วรเจตน์ ภาคีรัตน์. **กฎหมายปกครอง ภาคทั่วไป**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ นิติราษฎร์, 2555.

- _____. ประวัติศาสตร์ความคิดนิติปรัชญา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อ่านกฎหมาย, 2564.
- ศุภวัฒน์ สิงห์สุวรรณ. **เกณฑ์พิจารณาในการเลือกกำหนดโทษทางปกครองแทนโทษอาญา**. กรุงเทพมหานคร: สำนักกฎหมายปกครอง, ม.ป.ป..
- สมยศ เชื้อไทย. **กฎหมายมหาชนเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2562.
- สำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. **สรุปสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560**. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิชาการ สำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2560.
- อรรถพล ใหญ่สว่าง. “หลักนิติธรรม.” **จูลินิติ** (มกราคม-กุมภาพันธ์ 2557): 33.
- สิทธิกร ศักดิ์แสง และณัฐภัทร ธีรารังค์กุล. “แนวคิดและทฤษฎีในทางกฎหมายรัฐธรรมนูญว่าด้วยอำนาจอธิปไตยที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550.” **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี** 6, 1 (มกราคม-มิถุนายน 2557): 202.
- บุษิตา สังข์แก้ว. “หลักนิติธรรมกับการคุ้มครองสิทธิของประชาชนผู้รับผลกระทบจากนโยบายรัฐ.” **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยสวนดุสิต** 14, 1 (มกราคม-มิถุนายน 2564): 9.
- สิทธิพร ประวัติรุ่งเรือง. “หลักนิติธรรมในสังคมไทย.” **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี** 10, 21 (มกราคม-เมษายน 2559): 120.
- บรรเจิด สิงคะเนติ และสมศักดิ์ นวตระกูลพิสุทธิ์. “หลักความได้สัดส่วนตามหลักกฎหมายของเยอรมันและฝรั่งเศส.” **วารสารศาลรัฐธรรมนูญ** (2542): 47.
- สมคิด เลิศไพฑูรย์. “หลักความได้สัดส่วน.” **วารสารนิติศาสตร์** 20, 4 (2535): 100-101.
- สุพิชญ์ สิริวัฒนา สัตตะสิทธิ์. “แนวทางที่เหมาะสมในการลงโทษและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมไทย.” **วิทยานิพนธ์นิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์**, 2558.
- กองสื่อสารภายนอก ฝ่ายสื่อสารและประชาสัมพันธ์องค์กร กฟผ.. **สัดส่วนการใช้เชื้อเพลิงผลิตพลังงานไฟฟ้าในระบบของ กฟผ. ปี 2564** [Online]. Available URL: https://www.egat.co.th/index.php?option=com_content&view=article&id=2455&Itemid=116, 2565 (มีนาคม, 15).
- การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย. **เกี่ยวกับ กฟผ.** [Online]. Available URL: <https://www.egat.co.th/home/about-egat>, 2565 (กุมภาพันธ์, 26).
- _____. **ประวัติ กฟผ.** [Online]. Available URL: https://www.egat.co.th/index.php?option=com_content&view=article&id=10&Itemid=151, 2565 (กุมภาพันธ์, 26).

ศุภวัฒน์ สิงห์สุวรรณ. “เกณฑ์พิจารณาในการเลือก กำหนดโทษทางปกครองแทนโทษอาญา.” ใน **บันทึกเสนอผลการศึกษาค้นคว้ากฎหมายต่างประเทศ. เอกสารเสนอคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เพื่อพิจารณาในที่ประชุม. มีนาคม 2556, หน้า 4.**